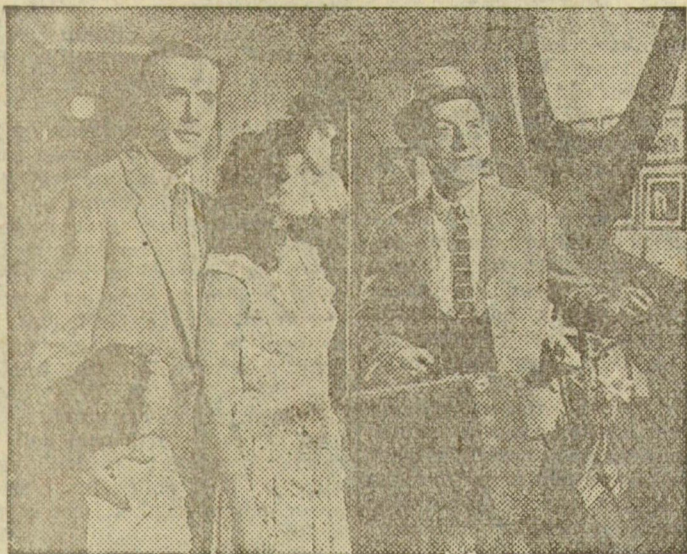

Ma ismét több helyen lesz tanácslagjelölő-gyűlés

Ma és az elkövetkező napokban ismét számos helyen tartanak tanácslagjelölő-gyűléseket. Ma összesen mintegy 30 tanácslagjelölő-gyűlés lesz Petőfi-telepen, Alsóvároson, Rókuson, a Belvárosban, Felsővároson és Újszegeden. Az egyes választókerületek választásra jogosult lakosai a kerületi pártszervezetek által közölt helyiségekben gyűlekeznek, hogy azokat jelöljék a Hazafias Népfrent listájára, akiket a legalkalmasabbnak tartanak a körzet ügyeivel való foglalkozásra, érdekeik képviselésére a kerületi és városi tanácsban.

Fel a fejvel!

Jegyzetek egy új magyar filmről

Megszólal a zene s belép a porondra Peti, a bohóc! A nagy száml! Ez a szívevágya a film főszerepében Latabár Kálmánnak. S a kalandos, vidám és szomorú, kacagtató mese azt mondja el, hogyan teljesedik be ez a vágy.

A mult karikírozó bemutatása, a „Senki sem tud semmit” című cseh-szlovák produkciót juttatja eszünkbe. Ugyanakkor az ismert cirkuszfilmek rokonságát érezzük — főleg a második, a felszabadulás utáni résznél. Mégis mindeztől meg kell különböztetnünk ezt az új magyar filmet. Erőteljesen kapcsolódik a fasiztál és a háború alatt pusztuló ország valóságához a film. A cirkuszfilmekről pedig mesészövege különbözteti meg: az, hogy itt a cirkusz, az attrakció a mesének alárendelt. (Bár néha úgy érezzük, hogy ez fordítva is igaz: a mesezöveg, a cirkusz, a bohózat kedvéért van.)

De mindettől eltekintve tény az, hogy ennek a magyar filmnek nagy közönségsikere van nálunk. S azt hiszem másutt is. Persze: a közönség szeret nevetni. Még ha a multra emlékezik is. A film érdeme talán éppen ebben a határtalan optimizmusban rejlik, amit Peti, a bohóc úgy fejez ki, hogy: „Mindig csak a holnapra kell gondolni!” Cseppet sem rózsás színekben jelenik meg a mult, s mégis fellelőzünk egy-egy jelenete után. Emberi érzésekkel találkozunk. Gondolunk csak a film legnagyobb jelenetére, a kivégzésre. Az ábrázolás sokoldalú. Minden ember más — ugyanakkor mégis csoportokba rokoníthatók. S milyen megrázó a magyár katonák csoportja! Az operatőr lencséje bemutatja őket, aztán többször végigfut az arcokon. Embereket és tömeget érzünk egyszerre. S mi van az arcokra írva? Ezek az arcok mind azt kiáltják: nézzétek, mi történt bennünk! A háború! És a három kivégzendő alakja: itt kevés szóval igen sokat mond a film. Ezek itt, a fegyverek csöve, a halál előtt is emberek. S közöttük Peti, a bohóc. Egyik szemünk könnyezne, a másik azonban mosolyog.

Figyelemreméltó nyilasok csoportja is. Nemcsak itt, de a cirkuszi előadás is. Gyávaság, kegyetlenség (a kettő együtt jár!), hatalmaskodási vágy, és határtalan butaság. S mindez együtt igen kitűnően. Pongrácz Imre „Müller testvérében” pedig sürítve, és a lehető legvalószerűbben áll előttünk egy nyilas „vezér” — „a környék ura” alakja.

Ferrari Violetta Annuskája igen megragadó. Sokrétűsége tán éppen az eljegyzési jelenetben

mutakozik meg. S felejthetetlen az öreg cipésszel való párbeszéd jelenete is.

Mindez a művészi erő — mely a színészek, a rendezés, az operatőr munkáját egyaránt dicséri — végig nagyhatásúvá teszi a filmet. S így közben szinte észrevétlenül elcsúsznak a hibás jelenetek, szavak. Mert van ilyen is. Van, ami a siker összhangja ellen irányul s csak a film intenzitása teszi azt, hogy különösebben nem bontják meg ezek a kirovó részletek az összhangot. Néha ugyanis a komikum egy-egy jelenetben, szóban túlfokozott, a film valószínűség-határán túlmegy, esetlen. Ezt érezhetjük abban a cirkuszi kergetőzésben, mikor Peti esernyőjével sorban elgáncsolja a kergető nyilasokat, vagy még inkább, mikor a kocsit alatt körben kergetőznek. Igaz ugyan, hogy a film mindvégig karikíroz, a komikum felé torzít. De ezen belül is meg kell lenni az összhangnak. Természetesen ezt nem könnyű feladat eltalálni. Különösen egy olyan filmnél, ahol érdekes módon összeötvöződik a valóság a komikummal: a realizmus legszélesebb igényével bemutatott magyar valóság, ennek a valóságnak egy kedves, emberséges és derűs bohóc (akinek mestersége sajátosan formálta meg a jellemét is) visszaemlékezésében való túlkörképével. Ez a bonyolult kettősség teszi különössé a filmet, de ugyanakkor igen emberivé, meleggé, humorossá is. Ebből fakad sikere — de innen erednek hibái is. Kétségtelen azonban, hogy ilyen filmekre szükségünk van, hiszen szeretünk szórakozni.

A rendezés munkáját külön meg kell említenünk. (A háromszoros Kossuth-díjas Keleti Márton rendezte a filmet.) Elsősorban a rendezés érdeme az, hogy a film már vezető képeivel megfogja érdeklődésünket, magával ragad bennünket. Gondolok itt arra, mikor a háború forgatagában a zürzavaros utcáról a szobába, s a padlón forgó bugócsigára vetíti át a képet.

Még egy érdekes következtetést enged meg a film: jó lenne Latabárt egy olyan szerepben látni, amely a komikum szélsőségeit ki-zárja. (Gondolok itt például az Apalra a fiam. Fernandellől alakított példjára.) A Fel a fejvel után azt hiszem bátran gondolhatjuk, hogy egy ilyen filmben a nagy siker mellett még mélyebb, komolyabb, művészileg még magasabb teljesítményt tudna nyújtani nekünk Latabár Kálmán.

Műsoros-est az MSZT székházban

A Magyar-Szovjet Társaság Belvárosi III. alapszervezete a szervezet székházában, Horváth Mihály-utca 3. szám alatt 31-én este 7 órai kezdettel szovjet-magyar zene, ének, tánc estet rendez, amelyen a szovjet és magyar népi táncok mellett a klasszikus balett foglal helyet.

Közreműködnek: Moldován Stefánia, Lehoczky Zsuzsa és János Rudolf, a szegedi Állami Nemzeti

Színház művészei, azonkívül Temesvári Margit, Góg Józsefné, Kenderesi Szabó Mihály, Selmeczkai Judit, Belle Anni és Wéninger Richárd.

Műsoron Csajkovszkij, Scserebakov, Dunajevszkij, Leoncavalló, Puccini, Mascagni, Beethoven, Wagner művek szerepelnek.

Belépődíj 3 forint. Műsor után tánc, büffe.

Pártélet

Az 1954-55-ös pártoktatási év előkészítése a Szegedi Kenderfonógyárban

ÜZEMÜNKBEN az 1953/54. évi pártoktatás nem hozott minden vonatkozásban kielégítő eredményt. A hibák a nagymérvű lemorzsolódásban, a nem megfelelő tanulmányi fegyelemben és a propagandisták részéről a hallgatókkal való egyéni foglalkozás, a nevelés hiányában mutatkoztak meg. Üzemünk, mely harcos multra tekintet vissza és amelynek kommunisztái a legnehezebb napokban is példát mutattak a helytállásban, csak úgy tud megfelelni az új szakasz követelményeinek, ha az élcsapat tagjai ismerik a marxizmus-leninizmus tanításait és a III. pártkongresszus határozatainak alapján dolgoznak és példamutatásukkal fel tudják maguk mellé sorakoztatni a pártönkivüli dolgozókat is.

Mindenkinek ismernie kell feladatát. A gépek, az íróasztal mellett mindenkinek arra kell törekedni, hogy munkájával hozzájáruljon a feladatok eredményes megvalósításához. Ezeket a követelményeket tartottuk szem előtt az 1954/55-ös pártoktatási év előkészítésében. Ezt tartottuk szem előtt, amikor a hallgatókkal beszélgettünk továbbtanulásukról és amikor a legképzettebb elvtársakat igyekeztünk megnyerni propagandista munkára. Régi propagandistáink szinte kivétel nélkül vállalták a megtisztelő feladatot és van több új propagandista is.

Az előkészítés munkáját azzal kezdtük meg, hogy már az 1953/54-es oktatási év befejezése előtt a propagandisták minden hallgatójukkal megbeszéltek, milyen fokan tanuljanak tovább, figyelembe véve természetesen az egyéni kívánságokat is. A propagandisták eljuttatták javaslataikat az alapszervezetek vezetőségeihez, ahol részben ennek alapján kezdték meg a hallgatókkal az egyéni elbeszélgetést. Az üzemi párt-végrehajtóbizottság a beszélgetések megkezdése előtt értekezleten ismertette az alapszervezetek vezetőségével az előkészítéssel járó feladatokat, a többi között azt, hogy a beosztást az önkéntesség alapján végezzék, de ugyanakkor ne tévésségek szem elől a szervezeti szabályzat azon követelményének megértését sem, hogy minden párttag kötelessége elméleti tudásának állandó fejlesztése.

A KIVÁLOGATÁS munkájában voltak kezdeti nehézségek. Párttagjaink közül indokolatlanul sokan jelentkeztek a hat hetenkinti előadásos tanulási formára, gondolva, hogy ott nem kell jegyzetelni, nem kell a vitában résztvenni. Ez történt a 2-es alapszervezetnél is. Egy-némelyik alapszervezetnél előfordult az is, hogy az oktatásfelelőst

magára hagyták a vezetőség tagjai, s nem adtak elég segítséget a kiválogatás munkájához. Megtörtént ez a 3-as és a 7-es alapszervezetnél. Néhány hét elteltével az üzemi párt-végrehajtóbizottság napirendre tűzte az oktatás előkészítésének kérdését és észrevételeit közölte az alapszervezetek vezetőségével, az oktatási bizottsággal s határozatokat hozott a hibák kijavítására. Megállapították, hogy egyes alapszervezetekben túlságosan alacsony volt az oktatásba bevont párttagok száma és túlságosan magas — ehhez viszonyítva — a pártönkivüliek aránya. Voltak alapszervezetek, mint a 4-es, ahol már kezdetben is jó munkát végeztek. Ott, ahol kissé nehezebben ment a kiválogatás munkája, az üzemi párt-végrehajtóbizottság a pártbizottság tagjaiból brigádokat szervezett és a brigádok tagjai újból elbeszélgettek számos elvtársal és ez eredményt hozott.

AZ ELMULT HETEKBEK ismét elbeszélgettünk a beosztott hallgatókkal és a még be nem osztottakkal a tanulás kérdéseiről. Ezzel négy százalékkal emeltük a pártoktatásban résztvevők számát. A 2-es alapszervezetünkben is beszélgettünk a hallgatókkal s ebbe a munkába bevonták az alapszervezet propagandistáit is. Az üzemi párt-végrehajtóbizottság arról is gondoskodott, hogy a propagandisták előre megismerjék a kongresszuson elhangzott beszámolókat és a kongresszus határozatait. A legtöbb propagandista azokon a konferenciákon vett részt, melyeket üzemünkben tartottunk meg, míg mások a városi párt-végrehajtóbizottság által rendezett előadásorozaton ismerkedtek meg az anyaggal.

Az üzemi párt-végrehajtóbizottság nemrég megbeszélésre hívta össze a propagandistákat, ahol Balogh István elvtárs, az üzemi párt-végrehajtóbizottság titkára ismertette a propagandisták előtt álló feladatokat és a legteljesebb támogatást ígerte munkájukhoz. Az értekezleten a propagandisták felvetették, hogy az elmúlt év tapasztalatai szerint sokszor éppen a vezetőik tanulásáról mutakozott baj. Hiányzott a szükséges példamutatás. Egyes művezetők például eljártak ugyan a szemináriumokra és a konferenciákra, de sokszor felkészületlenül jelentek meg, passzívok voltak és ez természetesen rossz hatással volt a többi hallgatóra, akik a vezetésük alatt álló üzemrészben dolgoztak. Balogh elvtárs elmondotta, hogy a példamutatást a végrehajtóbizottság tagjai kezdték meg azzal, hogy többen vállaltak propagandista munkát, valamennyien magasabb oktatási formában vesznek részt. A ve-

zetők tanulását ellenőrizni fogják úgy, hogy a propagandistáktól havonta jelentést kérnek ezeknek az elvtársaknak megjelenéséről, felkészüléséről, fejlődéséről és akinél hiba mutatkozik, azzal a végrehajtóbizottság tagjai elbeszélgetnek.

AZ ELŐKÉSZÍTŐ MUNKÁHOZ tartozik az is, hogy minden propagandistánk részére biztosítottuk a Propagandista című folyóiratot is, mely a propagandamunkához elengedhetetlenül szükséges. Az oktatási anyagot is időben megrendeltük és a kongresszus rövidített jegyzőkönyvét most már a hallgatók nagyrésze is megkapta. A gazdasági vezetőkől létrehoztunk egy brigádot, melynek az lesz a feladata, hogy adatokat gyűjtsön az üzemben a kongresszus anyagának egyes részeihez, az anyag gyakorlati módon való elsajátításához. Ez a termelő munka jobbátételt is segíti majd. Még e hónapban több példány olyan könyvet veszünk üzemi könyvtárunk részére, amelyek eddig hiányoztak és amelyek a propagandisták és a hallgatók tanulásához szükségesek lesznek az új oktatási évben.

Természetesen mindezzel még nem fejeződött be az 1954/55-ös pártoktatási év teljes előkészítése. Vannak még olyan jelenségek, melyeket feltétlenül meg kell szüntetni ahhoz, hogy az új oktatási év eredményes legyen. A pártcsoporthoz vezetőik közül néhányan elzárkóztak a tanulás elől és így a csoportjukba tartozó párttagok körében sem végeznek a tanulás fontosságáról felvilágosító munkát. A hátralevő időben ezekkel az elvtársakkal ismételtelen beszélgetünk. Ügyelünk arra is, hogy a tanácsváltás előkészítésének fontos munkája mellett az alapszervezetek vezetősége törődjön az oktatással is.

JOBBAN KELL népszerűsíteni a propaganda munkát és a tanulást. Jobban fel kell használnunk ehhez az agitáció minden módszerét és eszközeit, az egyéni agitáción kívül az üzemi sajtót, a hangos híradót és a falújságot is. Reméljük, hogy amilyen kedvvel és lelkesedéssel fogtak hozzá aktívaink az előtűnő álló feladatok megoldásához, úgy fogják majd munkájukat a jövőben is végezni. Akkor bizonyára megmutatkozik az eredmény szemináriumaink és konferenciáink színvonalának emelkedésében is és ezzel a Szegedi Kenderfonógyár kommunisztái pártönkivüli dolgozói jól és eredményesen tudnak majd harcolni a III. pártkongresszus határozatainak végrehajtásáért.

Bürgös Mihályné
agit.-prop. titkár.

Grósz Vera
oktatásfelelős

A Szegedi Férfi és Női Dívatszabóság dolgozói befejezték évi tervüket

Pártunk új politikája a mezőgazdaság fejlesztése mellett a közszükségleti cikkek fokozott gyártását tűzte ki célul. Vállalatunk ezt tartotta szem előtt s ebben az évben negyedévről-negyedévre fokozatosan emeltük a lakosság részére végzett termelésünket. Az első negyedévben termelésünk 85,5 százalékát gyártottuk a lakosság részére, a második negyedévben már 92,1 százalékot, a harmadik negyedévben pedig 97,8 százalékot.

Műhelyeink közül valamennyi kivette részét a munkából. Így érték el, hogy vállalatunk az 1954. éves termelési tervét szombat, október 23-án teljesítette. A rendelt műhelyek közül dícséret illeti a női angol rendelt műhelyt, mely az első három negyedévben átlagosan 130,4 százalékot teljesített. A francia rendelt műhely is 124,5 százalékos teljesítményt ért el. A terv határidő előtt való teljesítéséhez hozzájárult az I-es számú fiókület 121,5 százalékos és a férfi rendelt műhely 116,9 százalékos teljesítménye is. Dolgozóink közül dícséret illeti Harkányi József szabászt, Wigner Gyuláné szabásznőt, Mucsi Jánost, Aracsi Károlyt, Mészáros Imrét, Julászi Józsefnét, akik lelkesen harcoltak azért, hogy tervünket túlteljesítsük. Jó munkájuk eredménye, hogy az első három negyedévben 14,9 százalékkal magasabb a termelés, mint a mult év hasonló időszakában.

Buzder János

Egyesítették Szeged két nagy faipari vállalatát

Jelentős esemény történt a napokban Szegeden: a Szegedi Fa-lemeggyárat és a Szegedi Gőzfűrész, városunk két legnagyobb faipari vállalatát egyesítették.

Az egyesítést megelőzte a két faipari üzem áthelyezése a Könnyűipari Minisztériumból, a Földművelésügyi Minisztériumba. Az áthelyezést az tette szükségessé, hogy az F. M. alá tartozó erdőgazdaságok szállították a nyersanyagot, a gömbfát a vállalatok részére és az áthelyezés megkönnyítette a faipari üzemek anyagellátását.

A két üzem egyesítésének első sorban az volt az oka, hogy az erdőgazdaságok a két vállalat részére többször nem azt a minőségű és méretű rönköket szállították, amit fel tudtak volna dolgozni.

Előfordult nem egyszer az is, hogy a Fa-lemeggyár részére olyan gömbfát érkezett, amely a Szegedi Gőzfűrésznek volt alkalmas a feldolgozásra és viszont. Az egyesítéssel ezek a problémák megszűntek. A lemezyári részleg nem lesz kénytelen rossz minőségű gömbfát feldolgozni és viszont a Szegedi Gőzfűrész nem vágy fel bütörlep és lemezyártásra alkalmas rönköket fűrészárának.

Szükségessé tette az egyesítést az is, hogy pártunk és kormányzatunk felhívta a figyelmet az önköltség csökkentésére. A két vállalat összevonása módot adott az adminisztráció összevonására, egyszerűsítésére is.

A racionalizálás a két üzemben

természetesen nem okozott fennakadást. A dolgozók megértették a racionalizálás és az egyesítés jelentőségét.

A két üzem az október havi II. dekadát túlteljesítette. A lemezyüzem a fa-lemez tervét 106,1 százalékra, míg a bütörlep tervét 101,5 százalékra teljesítette. A Gőzfűrész üzem is megszüntette az első dekadát lemaradását és a két dekadát összesen 111,5 százalékra teljesítette értékben.

További komoly fejlődés előtt áll az összevont vállalat. Még ebben az évben megkezdik kísérleti gyártását a hárommillió költséggel felépülő farostlemez üzem, mely a fűrészüzem hulladékának és fűrészporának nagyrészt is feldolgozza. A Szegedi Fa-lemeggyár a jövő évi fejlesztési terve is meghaladja a 3 millió forintot.

A két vállalat összevonása a kormányprogram megvalósulásának és a szegedi faipar fejlődésének jelentős állomása.

Képzőművészek és a dolgozók találkozója

A TTIT klubjában (Horváth Mihály-utca 3. II. em.) a szegedi képzőművészek baráti találkozója hívják ma este az üzemek kultúrfelelősei és a képzőművészetek iránt érdeklődő dolgozókat. Ezen a baráti találkozóon akarják megvitatni a szegedi képzőművészet helyzetét és azt, hogy miként teremthetnének szorosabb kapcsolatot a dolgozók és a képzőművészek között.